

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku A. C. przy uczestnictwie D. C.
o częściowy podział majątku dorobkowego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2010 r.,
na skutek skargi uczestnika o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 29 listopada 2007 r., sygn. akt I Ns (...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Uczestnik zaskarżył w całości skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocne postanowienie Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 29 listopada 2007 r. wydane w sprawie o częściowy podział majątku dorobkowego.

Zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c. w wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, skarga przysługuje także od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie wydanego przez sąd pierwszej instancji, jeżeli strony nie skorzystały z przysługujących im środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie orzeczenia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych. Pojęcie „wypadek wyjątkowy” odnosi się do przyczyn niezgodności z prawem orzeczenia oraz powodów, dla których strona nie skorzystała z możliwości jego zaskarżenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 listopada 2006 r., II CNP 85/06, niepubl.). Do „wyjątkowych wypadków” można zaliczyć

ciężką chorobę strony uniemożliwiającą wniesienie środka odwoławczego, stan psychiczny strony uniemożliwiający podjęcie rozsądnej decyzji co do zaskarżenia niekorzystnego rozstrzygnięcia sądu I instancji, katastrofę, klęskę żywiołową, błędne poinformowanie przez pracownika sądu o sposobie i terminie zaskarżenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 lutego 2006 r. III CNP 4/06, OSNC, nr 6, poz. 113). Skarżący nie wykazał, że w sprawie zaistniał „wyjątkowy wypadek”.

Jeżeli zmiana zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych była lub jest możliwa albo jeśli nie zachodzi wyjątek, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., skarga podlega odrzuceniu (art. 424⁸ § 2 k.p.c.).

Wobec powyższego na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił skargę.